Keresztyén gyermeklap, 2011. január-február

Dobai Réka

Az életmentő kenyér

Gyermekkoromban a nyarakat nagyimnál töltöttük. Már előre vártuk, amikor az unokák ott találkozhattunk. Persze apróbb feladataink is voltak, de az együtt eltöltött idő mindenért kárpótolt.

Az én dolgom volt a tejért menni esténként. Nem kellett messze menni. Attól volt kalandos az egész, hogy az utcában az egyik háznál harapós kutyák tanyáztak. Nem is lett volna baj velük, ha az udvaron belül maradnak. De se kerítés nem volt a ház körül, se kapu. A kutyák kedvükre ki-besétáltak. Ha épp az udvaron voltak gazdáik még rájuk szóltak, megültek, de ha nem, résen kellett lenni, hogy nehogy elkapjanak. Jövet, menet is el kellett menni a ház előtt. Egyik este már hazafele tartottam a tejes kannával. Megnyugodtam, hogy sehol egy lelket sem láttam az adott ház előtt, már túl is jutottam rajta, amikor valahonnan csak előkerültek a kutyák. Persze utánam futottak. Kiabáltam rájuk, az egyik utánam kapott, aztán tejeskannával a kezemben nekiiramodtam. Kicsit távolabb lassítottam csak le, és szomorúan vettem észre, hogy közben egy jó bögrényi kilötyögött a tejből.

Hazaérve rögtön magyarázkodni kezdtem: tele kannát kaptam, de a kutyák elöli futás közben kilötyögött belőle. Édesanyám előbb nem akart hinni a fülének, hogy így megijesztettek a kutyák. Azonban amikor már azt mutattam, hogy még a nadrágomba is belekapott az egyik, ott hátul… Már nem volt nehéz elhinni, hiszen vérzett a lábam. Ijedtségemben észre sem vettem, hogy tényleg megharapott a kutya, ezért orvoshoz kellett menni.

Amikor pár éve vidékre költöztünk, újra találkoztunk veszélyes kutyákkal. Volt egy útszakasz, ahol nagyon szerettek tanyázni. Egyszer arra lettem figyelmes, hogy édesanyám mikor tojásért megy a szomszédos utcába, vagy hajat vágatni, útravalónak mindig pakol egy jókora szelet kenyeret. Ha ebéd után indul, ha csak pár percre megy, mindig tett a zsebébe egy nagy szelet kenyeret. Az elején nem kérdeztem rá, de sokadszorra már furdalt a kíváncsiság: mire kell a kenyér?

Édesanyám rájött, ha eltereli a kutyák figyelmét, amikor mellettük megy el, biztonságosan átjuthat. Mi más érdekelné jobban a kutyákat, mint a hasuk, egy szelet kenyér?!

Egy egyszerű szelet kenyér védelmet nyújt. Ha ezt hamarabb megtanulom, most nem emlékeztetne másra a lábamon levő sebhely.

Eszembe jut egy másik kenyér: az Élet Kenyere. Jézus Krisztus nemcsak igazi védelmet nyújt, de értelemmel, el nem múló boldogsággal tölti meg az életet. Amikor láttam azoknak az embereknek az életét, akik Belőle táplálkoznak, igazi kapcsolatuk van Vele, hogy igazán boldogok, rájöttem, hogy nekem is erre van szükségem. Örülök, hogy a megfelelő időben én is elfogadhattam.

Kívánom, hogy járj te is nyitott szemmel, merj tanulni azoktól, akiknek valódi kapcsolatuk van Jézus Krisztussal, és válaszd te is az Élet Kenyerét minél hamarabb!

Antal Adina, 9 éves

Kovács Viktória, 10 éves

Antal Hanna, 12 éves

Ilyés Eunika Noémi, 3. o.

A rajzokat a szatmárnémeti gyerekek készítették.

Rejtvény

A függőleges, szürkével jelölt oszlopból küldd be a megfejtést címünkre *március 30-ig* legalább 3 olyan bibliai történet rövid leírásával (igehellyel együtt), amiben kenyér is szerepel.

1. Háromszor megtagadta Jézust
2. Orvos volt és van egy evangéliuma
3. Virágvasárnap az Úr Jézus ide vonult be
4. 28 részből álló evangélium
5. Az egyik kispróféta
6. Illés utóda
7. Ruth anyósa
8. Az üdvözültek lakhelye
9. Ádám és Éva első lakhelye
10. Ézsaiás könyve után _____ könyve következik.

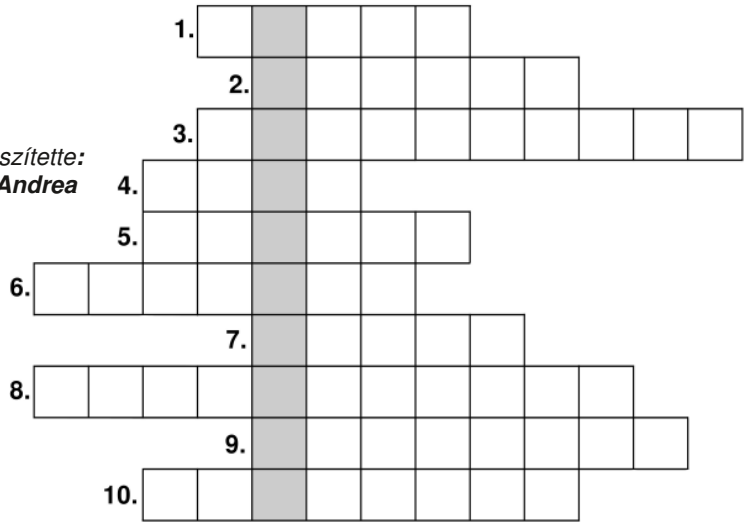

A rejtvényt készítette: ***Nagy Kasza Andrea és Péter***

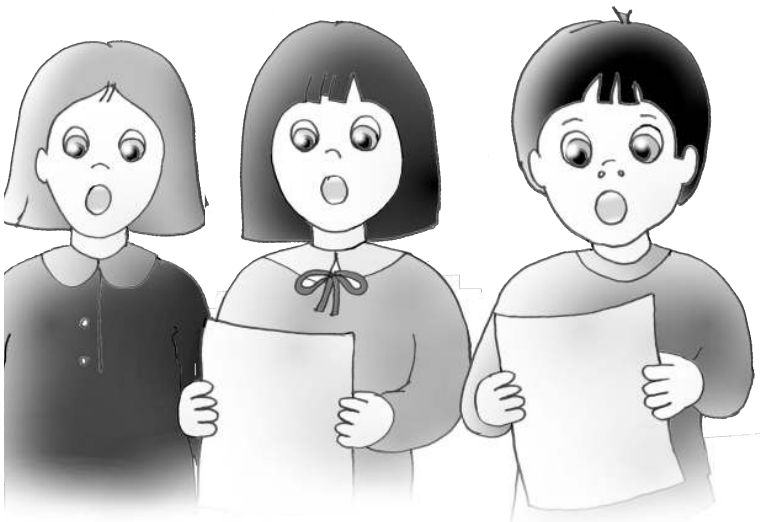

Énekeljünk együtt!

"Én vagyok az élet kenyere"

Mike József (Jn 6:35. 37)

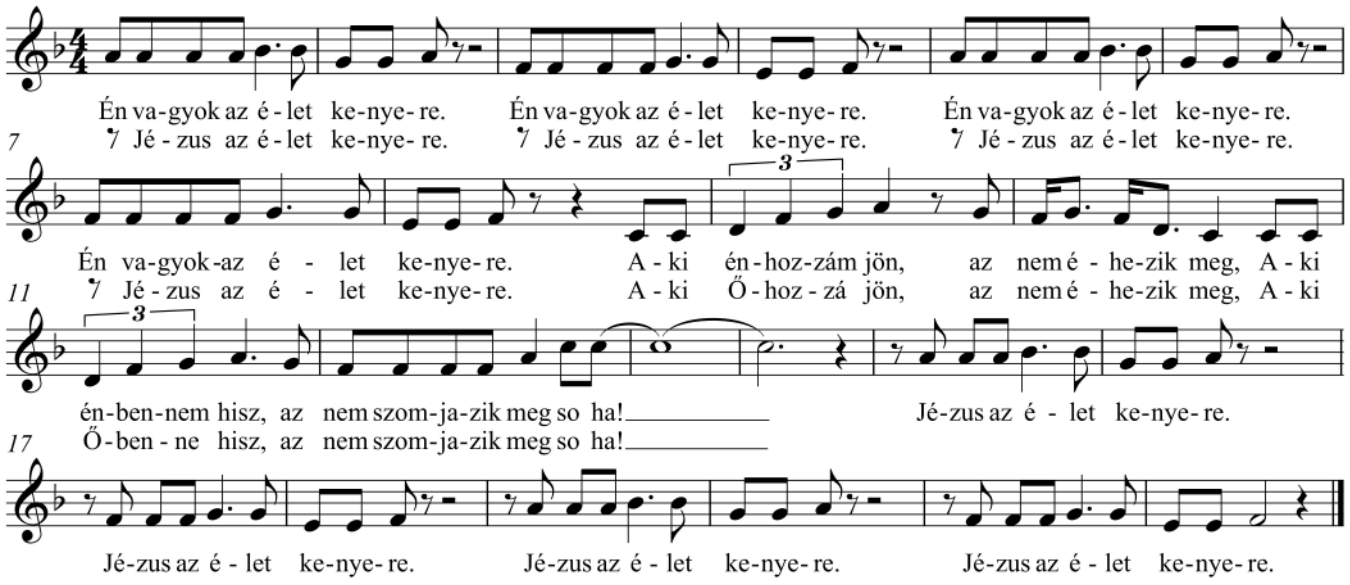

Te mit vinnél magaddal?

Kovács Ágnes

Ha hirtelen kellene elhagynod otthonodat, mi lenne számodra a három legfontosabb dolog, amit magaddal vinnél? – kérdezte a tanító a vidám táborozó ifjúságot.

Volt, aki pénzt, ruhát és az mp3 lejátszóját nevezte meg. Másvalaki a mobilját, gördeszkáját és a foci vb alatt kigyűjtött matricás albumját látta nagyon fontosnak. Sok vélemény elhangzott, de a tanító elégedetlenül vakarta meg a fejét. Ekkor a gyerekek tanítójukat kezdték kérdezgetni, hogy ő mit vinne magával.

„Szerintem a legfontosabb az, ami életben tart: ivóvíz, kenyér és a Bibliám." A gyerekek értetlenkedve néztek össze. A víz és a kenyér érthető, de minek a Biblia? – kérdezgették egymástól.

A tanító igeversekkel válaszolt:

„… Nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik" (Mt. 4,4). „Mert az Isten kenyere a mennyből száll le, és életet ad a világnak" (János 6,33). Isten Igéje tehát a Bibliában olvasható, és ahogy a kenyér táplálja a testet, úgy a Biblia a lelket táplálja – fűzte még hozzá a tanító.

Lehet, most arra gondolsz, hogy a Bibliát csak a felnőttek érthetik igazán. A Biblia azonban számodra is Isten szavává válhat és megértheted, csak ismerned kell a testté lett Igét, aki a Mennyből jött közénk. Ő pedig, az Úr Jézus Krisztus.

„Én vagyok az élet kenyere... Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem" – mondja az Úr Jézus a János 6,48, 51 vers szerint.

Az Élő Kenyér tehát maga Jézus. Ő a te lelkedet is táplálni kívánja, hiszen bűneidért odaadta életét. Szeretné, ha bűneid mázsás súlyát, nem kellene többé, magaddal cipeld, hittel és üdvösséggel akar téged megajándékozni.

„Ne veszendő eledelért fáradozzatok, hanem az örök életre megmaradó eledelért" – figyelmeztet az Ige *(János 6,26-27)*.

Vajon melyek azok a dolgok, amelyekhez a szíved nagyon ragaszkodik, és amivel táplálod a lelkedet. Ha hirtelen itt kellene hagyd földi otthonod, te mit vinnél magaddal?

A Kedves Tanítótársak!

A Vasárnapi Islokai Tanítók Szövetségének vezetősége szeretettel felhívja a figyelmét minden vasárnapi iskolai tanítónak, hogy 2011 május 14-én, szombaton, 9 órai kezdettel, országos választó konferenciát szervez Magyarlónán, Szenvedélyes tanító- témával. Erre az alkalomra kérjük, hogy minden gyülekezetből 10 gyermek után, egy képviselő tanító jelenjen meg (ugyanis 10 gyerek után egy tanítónak lesz szavazati joga) és vegyen részt a választásokon. Ez időpontig, szíveskedjenek megválasztani a kerületi felelőst minden missziókerületben.

Imádkozó szívvel készüljünk erre az alkalomra!

Részvételi szándékukat kérjük Sütő Magda Máriánál jelezzék (tel: 0735 500 068, e-mail: pap.magdi@gmail.com) május 8-ig.

Helyszín: Magyarlónai Magyar Baptista Gyülekezet

Időpont: 2011 május 14.

Részvételi díj: 10 RON (a helyszínen kell majd kifizetni).

Minden vasárnapi iskolai tanítót szeretettel várunk! Nemcsak azokat, akiknek szavazati joguk lenne az alapszbályzat szerint, mindenkit.

***Sütő Magda Mária**, VISZ titkár*

A Nagy Király ajándéka

Tél volt. Az időjárás mégis annyira váltakozó volt, hogy hol havazott, hol pedig esett az eső.

– Érdekes időjárás van! – jegyezte meg egyik reggel Medve-mama, amikor megpillantotta a földből kikandikáló hóvirágot. Szedett is a kosarába egy csokorral, és sietett tovább a Farkas-lakba.

Farkas-mama beteg volt. Felkelni sem volt ereje. Medve-mama minden reggel meglátogatta, és ennivalót hozott a Farkas családnak. Ezen a reggelen is Farkas Fanni nyitott ajtót, és örömmel közölte, hogy Farkas-mama már jobban van. Medve-mama kirakta az asztalra az ennivalót és a frissen szedett hóvirágokat, beszélgetett a beteggel, majd kedvesen elköszönt.

Folytatta útját a nyúlüreg felé. Ott lakott az öt árva Nyúl-gyermek, mert szüleiket a vadászok elfogták. Nekik is hozott Medve-mama minden reggel ennivalót. Ezen a reggelen dideregve találta a kis nyulakat. Nagyon hideg volt az üregben. Gyorsan tüzet rakott, és teát főzött. Hamar felmelegedtek a kis nyulak, és hálásan bújtak Medve-mama ölébe.

– Köszönjük az ételt! – hálálkodott Nonó Nyuszi, és egy puszit nyomott Medve-mama arcára.

– És köszönjük a szeretetet és a törődést is! – folytatta Cecil Nyuszi, és egy könnycsepp gördült le az arcocskáján.

– A mama és a papa mikor jönnek vissza? – kérdezte a kicsi Berci Nyuszi. Ő volt a legkisebb, és nem értette még, hogy mi is történt a szüleivel.

– Tudod, kicsim, ők a Nagy Király országában vannak már. Egy nap mi is elmegyünk, és ott már soha többet nem válunk el azoktól, akiket szeretünk. De a legjobb az, hogy meglátjuk majd a Nagy Királyt is.

Berci szomorú szemekkel figyelte Medve-mamát, de amikor a Nagy királyról beszélt, kicsi szívét boldogság töltötte el, hiszen a szülei is sokat beszéltek a Nagy Királyról és az országáról.

Medve-mama elköszönt a nyúlgyerekektől, és mielőtt hazament volna, elment az öreg Rőtt Róka üregébe is. Neki is vitt ennivalót. Rőtt Róka egyedül élt nyár óta, mióta a felesége meghalt. Gyermekei is távoli erdőbe költöztek, és ritkán látogatták meg.

Miután Medve-mama befejezte a reggeli látogatásait, hazament. A medvebocsok és Medve-papa téli álmot aludtak a barlang melegében. Medve-mama is téli álmot kellett volna aludjon, de mégsem tette, mert tudta, hogy szükség van rá Kerek-erdőben. Mivel a medvék téli álmot alszanak, nem is tesznek el sok ennivalót télire, csak épp annyit, amennyi tavasszal szükséges, amikor felkelnek.

Egyik reggel Medve-mama meglepődve vette észre, hogy nagyon kevés ennivaló van már a kamrában. Annyira kevés, hogy ha hirtelen kitavaszodna és a

HARMATCSEPPEK – keresztyén gyermeklap –
Megjelenik a Romániai Magyar Baptista
Vasárnapi Iskolai Szövetség gondozásában. ISSN 2066-4184
Szerkesztő: Dobai Réka. Solczi Klára: grafika.
Havas Péter: tördelés, grafika. Nyomda: Tipografia Leş, Szatmárnémeti.
Levélcím: Dobai Réka,
447170 Lazuri nr. 324, jud. Satu Mare, RO
e-mail: rekaharmat@yahoo.com
internet: www.harmatcseppek.home.ro

Medve család felébredne, egy napra lenne elég csak az étel. Medve-mama elszomorodott.

– Hogy fogok ezután a betegeknek, éhezőknek ennivalót vinni? – töprengett magában. Akkor éjjel nem aludt semmit, hanem a Nagy Királytól kért segítséget, aki az éhezőknek enni adott, és gondoskodott az árvákról is.

A konyha asztal mellett bóbiskolt egy keveset Medve-mama, de amint felkelt a nap, ő is megébredt. Elindult kifelé a barlangból, hogy megnézze, milyen idő van kint. De az ajtóban megtorpant. Örömében sírva fakadt, amikor meglátott az ajtó előtt egy kosarat tele ennivalóval.

– Köszönöm! – mondta Medve-mama az ég felé nézve, és már indult is, hogy szokásos reggeli látogatásait végezze.

Kerek-erdő állatai megtudták, hogy Medve-mama minden nap segít a rászorulókon. Uhu bácsi összehívta az állatokat, és arra kérte őket, hogy aki csak tud, készítsen egy kosár ennivalót, és vigye a barlang elé.

Attól a naptól kezdve minden reggel ott volt egy kosár, tele ennivalóval, a barlang ajtaja előtt egész tavaszig.

Van, amikor a Nagy Király csodát tesz, és van, hogy másokon keresztül gondoskodik azokról, akiknek ennivalóra, szeretetre, törődésre van szükségük.

Kiss Adina

A mese rajzait készítette: ***Balla Dóra,*** *Székelyhíd*

Jézus Krisztus az élet kenyere

Gergely Noémi,
Szatmárnémeti

A kenyér mára már elengedhetetlen része az életünknek. Minden napunkban ott van, például mikor azt mondják a szüleid, hogy „Menj el, légy szíves a boltig, és vegyél egy kenyeret.”, vagy „Kérsz az ételhez kenyeret?”, esetleg „Te is hoztál ma kenyeret uzsonnára?”. Biztos vagyok benne, hogy a kenyér a főtáplálékunk, és ez nem is baj, sőt, ennek így kell lennie. De elgondolkodtál-e már azon, hogy mi a te lelki kenyered?

Egy pár napja lehetett, hogy este, lefekvés előtt felültem az ágyamba, és végiggondoltam az az napi programomat. Hát, mi tagadás, sok mindent csináltam, ami nem volt túlságosan elengedhetetlen. Iskola, tanulás, számítógépezés, tévézés, telefonálgatás, barátokkal való pletykálkodás. Mikor a lista végéhez értem, eszembe jutott valami. Azon a napon egy percet sem szántam Istenre. Kicsit furdalt is a lelkiismeretem, de aztán le kellett feküdnöm. Egy ideig nem tudtam aludni. Legbelül éreztem, hogy legalább 5 percre elő kellett volna vennem a Bibliát; mégis azzal nyugtattam magam, hogy nem olyan nagy dolog ez, majd bepótolom. Végül becsuktam a szemem, s rögtön elaludtam. Hamar elfelejtettem, ami nemrég még eléggé bántott. Azt, aminek nem lett volna szabad megtörténnie.

Próbáltál már böjtölni? Legalább egy napig. Előző este jól megpakoltad a gyomrod, majd másnap reggel éhesen kelsz fel. Indulsz a hűtő felé, de eszedbe jut, hogy eldöntötted: a mai nap a böjtölés napja lesz. Lehet, hogy ki is bírtad egész nap, vagy legalább pár órára, de mégis nehéz volt. Éhség gyötör, és rosszullét támad. Ha sokáig nem eszel, akkor annak előbb-utóbb következménye lesz. Fejfájás, hányinger, láz, legrosszabb esetben, tested teljesen legyengül, és életét veszti. Sokan haltak már meg azért, mert nem volt mit enniük. Soha ne felejts el hálát adni azért, hogy van mit enned!

Talán te is kerültél már hasonló helyzetbe, többször is. Sajnos, sokszor megfeledkezünk az Úrról, és nem foglalkozunk eléggé a lelki életünkkel, inkább tévézéssel, játszással és egyébbel töltjük az időnket. Ha csak egy maréknyi időt szánnál Istenre naponta, annak meglenne a gyümölcse. Mi mind halottak vagyunk. Talán nem érted egész pontosan, hogy mire célzok. Lelkünk nem táplálkozik eléggé a Mennyei Kenyérrel, bűnben élünk, s eltávolodtunk az üdvözítő kegyelemtől. Jézus azt mondja: *„Atyáitok a mannát ették a pusztában, mégis meghaltak. De ez az a kenyér, amely a mennyből szállt le, hogy aki eszik belőle, meg ne haljon: Én vagyok az az élő kenyér, amely a mennyből szállt le: ha valaki eszik ebből a kenyérből, élni fog örökké, mert az a kenyér, amelyet én adok oda a világ életéért, az az én testem” (János 6,49-51).* Jézus az élet kenyere. Ő maga mondja: ha belőle eszünk, örökké élni fogunk, és soha nem halunk meg. Mint ahogy testünket is táplálnunk kell kenyérrel, ugyanúgy lelkünknek is szüksége van a mennyei kenyérre. Ha nem eszel, meghalsz. Lelkünk halott, de ha az élet kenyeréből eszünk, akkor biztosítva van számunkra az Örök Élet, az Üdvözítő Kegyelem. Ha te is megéhezted ezt a Mennyei Kenyeret, akkor csak keresd Őt, és imádkozz az örök életért.

Táplálkozz nap mint nap ezzel az Áldott Kenyérrel, s örökké élni fogsz. Ne feledd: aki Belőle eszik, annak örök élete van, és élni fog Őáltala örökkön-örökké.

Táborozás a Hargitán 2011-ben

Kedves gyerekek, tinik és szülők!

A Hargita Keresztyén Tábor 2011-es év táborozási programja a következő:

június 20-28. **1. gyermekhét** (7-14 évesek)
június 30-július 8. **2. gyermekhét** (7-14 évesek)
július 11-19. **tinihét** (13-15 évesek), szervezi *Sallai Jakab és Mária*
augusztus 8-13. **roma gyermekhét** (7-15 évesek) (magyar nyelvet is beszélő roma gyerekek), szervezi *Borzási Istvánné Márta*

A táborozási turnus vacsorával kezdődik, és reggelivel ér véget. **A gyermekheteken és a tinihéten** a helyek száma 120.

A táborozási díj 300 RON személyenként. A hátrányos anyagi helyzetű gyerekek a következő támogatásban részesülhetnek:

100 RON támogatást igényelhetnek a nagyon hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 200 RON)

50 RON támogatást igényelhetnek a hátrányos anyagi helyzetű táborozók (részükre a táborozási díj 250 RON).

A jelentkezési ívet, a támogatás igényléséhez szükséges, illetve a családi orvos által kitöltendő űrlapot le lehet tölteni a tábor honlapjáról (www.hargitacamp.ro) illetve igényelhetők a Szövetség székhelyén és a Tábor igazgatójának elérhetőségein is.

A jelentkezési lapot, az előleget és a támogatást igénylő űrlapot a következő címre kell elküldeni:

Hargita Keresztyén Tábor
Borzási Gyula, igazgató
Şos. Ciucului, Km 106
535800 Vlăhița, Jud. Harghita
Mobil: 0735 500008
E-mail: borzasi@hargitacamp.ro

Szeretettel várunk a Táborba,
Borzási Gyula

Én vagyok az élet kenyere

Vékás Benjámin,
Szatmárnémeti

Biztosan volt már alkalmatok akár az iskolában, akár máshol kipróbálni az ún. brainstormingot, ami gyakorlatilag abban áll, hogy hallasz vagy látsz egy szót, és el kell mondjad, mi jut eszedbe először róla. Nem tudom, ki mire gondol a „kenyér" kapcsán. Nekem kb. a következő fogalmak jutnak eszembe: alapélelmiszer, búza, liszt, aratás.

Hadd álljunk meg az elsőnél: alapélelmiszer. Gondoltál-e már arra, milyen lenne az életed kenyér nélkül? Lehet, első reakciód: „Cseppet sem baj, megvagyok nélküle, van egyéb." De mi történik, ha nincs egyéb sem? Tény az, hogy mind a közfelfogás, mind a hagyomány a vizet és a kenyeret tartja a legfontosabb ételemeknek. Így volt ez a múltban, s a jelenben is. Légy hálás, ha minden nap van kenyér az asztalodon.

Az Úr Jézus ebben az „én vagyok" mondásban a kenyérhez hasonlítja magát. Az élet kenyere szókapcsolat első hallásra olyan meseszerűen hangzik. Mintha mesébe illene: ha ebből eszel, nem halsz meg. Pedig nem kitaláció. Nagyon is valóság. A fizikai kenyeret azért esszük, hogy éljünk. Mégsem élünk örökké. Tudjuk mindannyian azt, hogy életünk ezen a földön véges. Jézus éppen ennek az ellenkezőjét kínálja: *„Ha valaki eszik e kenyérből, él örökké."* Szeretnéd ezt? Nem csak egy lehetőség életedre nézve a sok közül, hanem egyetlen esélyed. Már gyermek- és tinikorban is.

Úgy gondolom, nagyon sokan szembesültünk már a kérdéssel: „Akarod-e Jézust a szívedbe fogadni?" Ilyen vagy olyan formában már találkoztál ezzel. Most is ez a kérdés. Nem tudom, milyen választ adtál eddig. Lehet azt mondtad: „Van időm, még fiatal vagyok." Vagy: „Nem érdekel ez még engem." Az is lehet, hogy már tied az élet kenyere. Hogyan lehet a tied? Gondolom, erre is sokan tudjátok a választ: Ha megvallod bűneidet, megtérsz és naponként közösségben vagy Istennel ige és ima által.

Olyan érdekes az is, hogy ez a kenyér betölti minden lelki szükségedet. Többé nem keresed a legújabb divatot, nem használod a legmenőbb szlenget, hogy azzal tűnj fel, mert nincs rá szükséged. Nem a népszerűséged, vagy az ügyességed adja meg a boldogságodat, hanem az élet kenyere. Ízlelted már? Ha igen, elmondtad-e már másnak is? Tudják-e rólad, hogy már nem vagy éhes?

Ugyanakkor az is igaz, hogy, ha életedet betölti ez a kenyér, akkor egyre jobban és többet kívánsz belőle. Mélyül a közösséged Istennel. Mint már említettem, mindezt imádság és igeolvasás által és hozzáteszem, a közösség által teheted. Szeretsz-e imádkozni, Bibliát olvasni? Vagy csak kényszerből, megszokásból teszed? Mindez fontos fokmérője annak, hogy életedben Krisztus-e az Úr.

Ha még nem így van, most kérd Istent, hogy vegye el a kenyérpótlókat és töltsön be magával.

Mindenkinek jó „lelki" étvágyat kívánok!

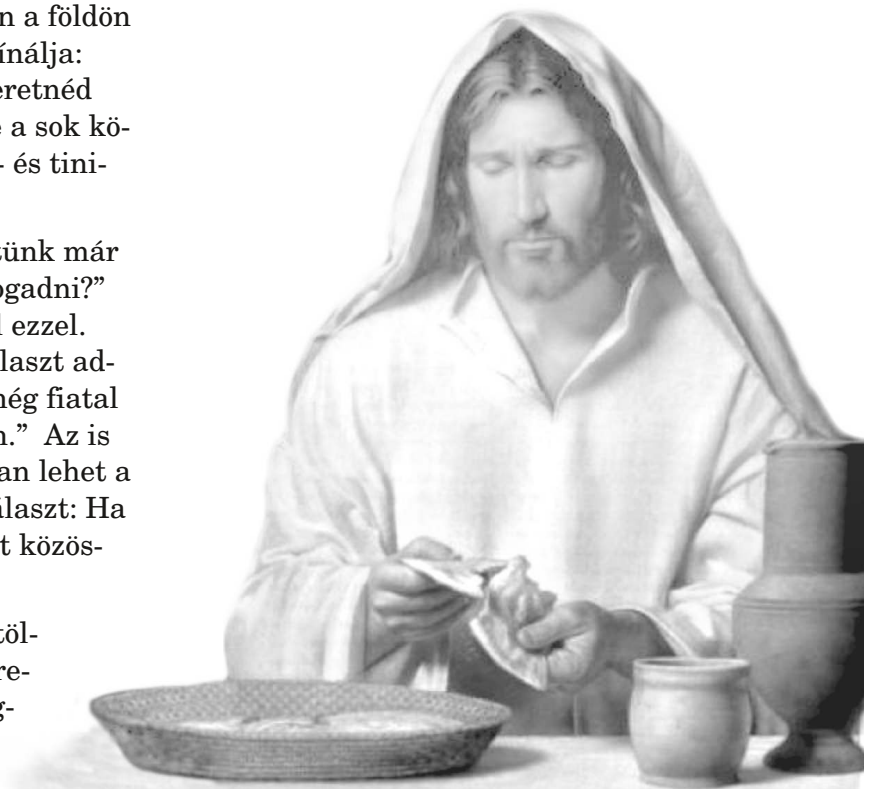

Levelek

A 2010. november-decemberi lapszám rejtvényének helyes megfejtése: *„Mert született néktek ma a megtartó, ki az Úr Krisztus, a Dávid városában" (Lk 2,11).*

Helyes megfejtők: ***Borzási Emil***, ***Péter Otniel*** – *Magyarlóna*. Mind jutalomban részesültök. Gratulálunk! Jutalmatok postán érkezik.

Mennyit ér a kenyér?

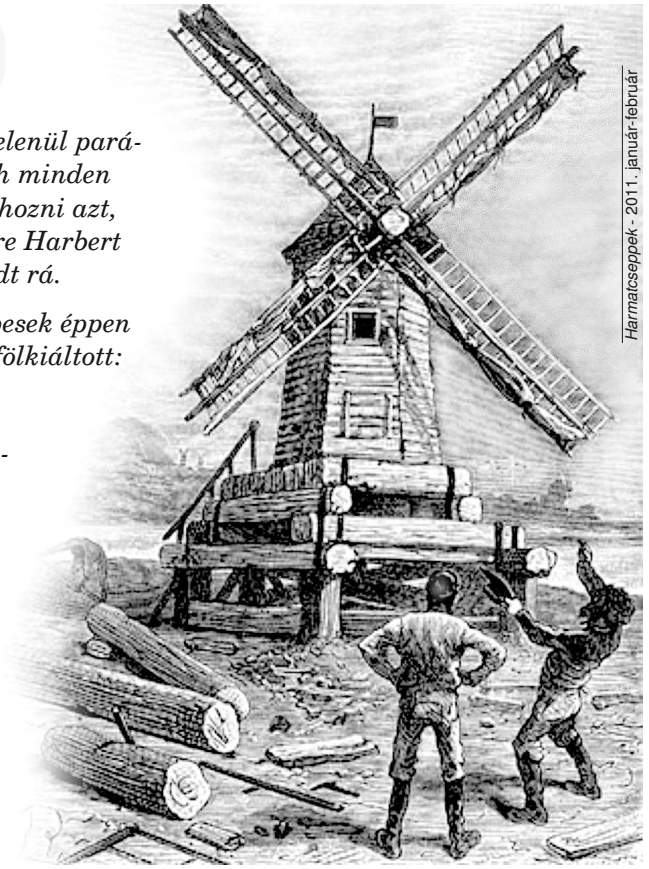

Ezúttal ismét a Gondviselés sietett a telepesek segítségére: végtelenül parányi támogatást nyújtott, igaz, de az is bizonyos, hogy Cyrus Smith minden okossága és leleményessége sem tudta volna a maga erejéből létrehozni azt, amivel a véletlen meglepetésszerűen ajándékozta meg őket, s amire Harbert egy szép napon az éppen toldott és foldott mellénye bélésében akadt rá.

Aznap – úgy zuhogott, mintha dézsából öntötték volna – a telepesek éppen együtt ültek a Gránitpalota nagytermében, amikor a fiú hirtelen fölkiáltott:

– Nézze csak, Cyrus úr, mit találtam!

S azzal fölmutatott társainak egy szem búzát, egyetlen búzaszemet, amely a mellény lyukas zsebéből valamikor a bélés alá csúszott.

Ennek a búzaszemnek a jelenlétét igen egyszerű ok magyarázza: Pencroff még Richmondban néhány galambbal ajándékozta meg Harbertet, azokat etette a fiú tiszta búzával.

– Búza? - figyelt föl élénken a mérnök.
– Igen, Cyrus úr, de csak egyetlen szem, semmi több!
– Ej, fiacskám, ezzel aztán nem sokra megyünk – kurjantott föl nevetve Pencroff. – Nem mondanád meg, mit kezdünk egyetlen árva szem búzával?
– Kenyeret sütünk belőle – válaszolta Cyrus Smith.

...

– Öt véka! – ismételte a mérnök. – Ha vékáját csak százharmincezrével számítjuk, ez akkor is hatszázötvenezer szemet jelent.
– Hát jó – sóhajtott a tengerész –, akkor most elvetjük az egészet, csak némi keveset hagyunk meg belőle, tartaléknak.

– Helyes, Pencroff – válaszolta Cyrus Smith –, és ha a következő termés arányos lesz az eddigiekkel, akkor nemsokára négyezer véka búzát mondhatunk a magunkénak.
– S akkor végre eszünk-e kenyeret?
– Akkor majd eszünk.

A fenti idézett szövegrészletek, gyermekkorom egyik kedvenc írójának, Verne Gyulának „A rejtelmes sziget” című regényéből való. A történet hat emberről szól akik a polgárháború idején egy léghajóval egy titokzatos szigetre keveredtek. Miután fokozatosan felfedezik a szigetet és „berendezkednek”, egyre jobban érzik valaminek a hiányát: a kenyérnek. Egyikük egyetlen egy búzaszemet talált a zsebében, és azt féltve őrzött kincsként ültették el és gondozták míg majd annyi búzát arathattak, hogy abból végre kenyeret is készíthettek.

Igen... talán csak akkor tudunk valamit értékelni ha már nincs, vagy éppen nagyon kevés van csak belőle. Gyermekkoromban még más politikai rendszer vezetése alatt volt országunk és ezek az idők olyanok voltak, hogy mindenből hiány volt. Még a kenyérből is. Nem vehettünk annyit amennyit akartunk, még akkor sem, ha volt rá pénz. Meg volt szabva egy személyre hány dkg kenyér jut, és azt is csak hosszú sorállás után kaphattuk meg.

Azóta nagyon sokat változtak a körülményeink, ma már mindenki hozzá juthat kenyérhez, még olyat is láttam, hogy gyerekek az utcán rugdosták a kenyeret. Vajon kevesebbet ér ma a kenyér? Vagy csak megszoktuk, természetesnek vesszük, hogy van, sőt az már nagy probléma és zúgolódunk, ha „csak kenyér van”.

Ugyanígy van az élet kenyerével is, Isten igéjével is, ha a múlt rendszerben problémás volt mindennapi kenyér beszerzése, akkor a Isten igéjét, a Bibliát még problémásabb volt beszerezni. Mégis vágytak rá az emberek, nagy kockázatokat is vállaltak, hogy hozzájussanak és másoknak is juttassanak belőle.

Ma a Bibliát is bárki kézbe veheti, olvashatja országunkba, lehet vásárolni többféle fordításban, formában, imaházba is szabadon lehet menni. Mégis úgy tűnik, mintha nem lenne már olyan értékes, talán még ciki is, ha megtudják, hogy az élet kenyerével „táplálkozunk”.

A kenyér épp olyan fontos ma is mint a múltban és Isten igéje sem lett értéktelenebb a mai időkben, sőt egyre jobban látjuk, hogy mennyire szükségünk van rá. Te látod?

Kívánom, hogy legyen a legértékesebb és megbecsült tápláléka lelkednek, lelkünknek az olvasott és halott ige, és sohase hiányozzon az asztalodról!

***Sípos Dénes**, Szatmárnémeti*

Beszélgető sarok

A szatmári tinicsoport jókedvvel vesz részt minden olyan alkalmon, amikor együtt énekelhetnek, beszélgethetnek, játszhatnak, imádkozhatnak. Jó lehetőségek ezek! A továbbiakban épp a kenyér – az Élet kenyere kapcsán való beszélgetésből jegyeztek le néhány gondolatot.

Melyik az az eledel ami minden nap az asztalunkra kerül?

***Mindenki*:** Kenyér

Miből készül a kenyér?

***Nagy Kasza Péter*:** liszt, víz, só, élesztő.

Valaki elmagyarázná a kenyérkészítés folyamatát?

***Kiss Evódia*:** Az adalékokat összeadva tésztát gyúrnak, élesztés, sütés.

Járt-e valaki pékségben közületek, milyen volt?

***Gergely Noémi*:** A pékség körül mindig jó illat van.

***Bányai Petronella*:** Édesapámmal voltam egyszer, emlékszek amint a keverőben keverték a tésztát

***Oláh Tábita*:** Volt egy nagy sütő amelyikben egyszerre több kenyér is sült.

***Nagy Kasza Péter*:** A megsült kenyeret betették egy gépbe amelyiknek sok pengéje volt és egyszerre felszeletelte.

Milyen kenyereket ismertek?

***Hetzke Márk*:** fehér, fekete, magos, bagett, gluténmentes.

***Kovács Patrik*:** graham, burgonyás.

***Oláh Tábita*:** rozs.

Milyen kenyérrel kapcsolatos történeteket tudtok említeni a Bibliából?

***Kiss Máté*:** Mielőtt Mózes kivezette a népet Egyiptomból, akkor este kovásztalan kenyeret ettek, Dávid evett a papok kenyeréből

***Kovács Patrik*:** Illésnek a hollók vittek kenyeret, a pusztában a manna volt a kenyere Isten népének.

***Kiss Evódia*:** Jézus megsokasította a kevés kenyeret és mindenki jóllakott.

***Nagy Kasza Péter*:** Jézus az utolsó vacsorán megtörte a kenyeret.

Miért fontos a lelkünket táplálni és mivel szoktuk ezt tenni?

***Kiss Máté*:** A táplálék által élhetünk, a lelkünknek is élni kell.

***Gergely Noémi*:** Isten igéjével kell táplálkozzunk.

Vajon miért mondja magáról Jézus, hogy „én vagyok az élet kenyere” ?

***Kiss Máté*:** Mindennap kapcsolatban kell legyünk Vele.

***Gergely Noémi*:** Aki Őbenne hisz, örök élete van.

***Mihály Lénárd*:** Az utolsó vacsoránál mikor megtörte a kenyeret, de önmagát is adta, hogy életünk legyen.

Kívánjuk, hogy a szatmári tinik, de te is kedves olvasó, fogadd el bátran ezt a különleges Életkenyeret!

A beszélgetést irányította: ***Sípos Tímea****, tanító.*

Szeretnél levelet kapni?

Szeretettel küldöm a **Levelező Postaládaklub** leckéit, amelyek által jobban megismerheted az Úr Jézust és a Bibliát! Ha elvégzel egy sorozatot, bizonyítványt és ajándékkönyvet is kapsz.

A következő címre küldd a nevedet, életkorodat és a pontos címedet:

AMEC Levelező Postaládaklub,
Calea Turnisorului, Nr.90, Sibiu 550048.
Email: gyek.romania@gmail.com

Örömmel fogom postázni ingyenesen a Gyermek-Evangélizációs Közösség kiadásában levő leckéket.

Virág Angéla

Szemelvények a kenyér történetéből...

A Közel-Keleten főtáplálék volt a kenyér. A szegény emberek árpakenyeret, a gazdagabbak búzakenyeret fogyasztottak. Az árpa ugyanis könnyebben megterem, mint a búza.

Kenyeret sütöttek még rozsból (Észak-Európa), zabból, kölesből (Afrika, Közép-Ázsia).

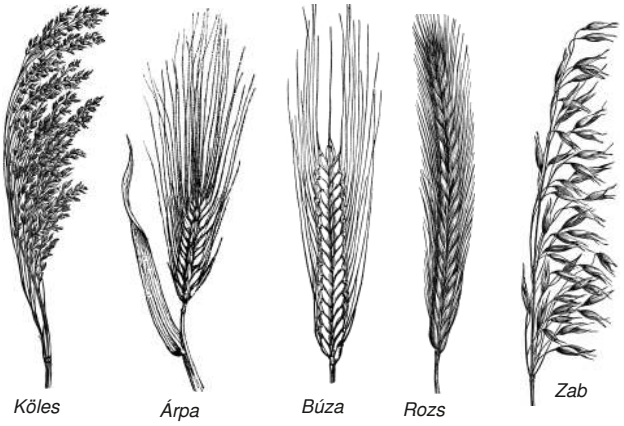

Kukorica

Már a római birodalomban sokféle kenyeret készítettek. A középkori Európában a pékmesterek féltve őrizték a tudományukat. Ha egy fiatal el akarta sajátítani, több évig kellett inasként dolgoznia.

Amerikában csak a kukoricát ismerték, amelyből már az európaiak betelepülése előtt is készítettek lapos lepényt. Majd a betelepült európaiak előszeretettel sütöttek kukoricakenyeret is.

Szintén a középkori Európában egy szelet szárazkenyeret használtak tányér helyett is. Arra tették ki az ételt. Legvégül a kenyeret megették, vagy a szegényeknek vagy kutyáknak adták.

A Távol-Keleten főként a rizst és kölest termesztették, de kenyeret nem készítettek belőlük. Napjainkban, főleg Észak-Kínában a mantou-nak nevezett, búzalisztből készült gőzölt gombócokat fogyasztják kenyér helyett.

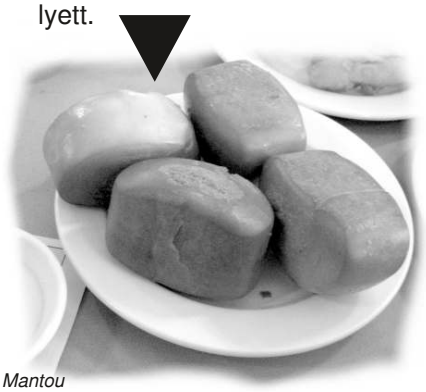
Mantou

Középkori pékség

Némelyütt kovász nélküli lapos lepénykenyeret ettek. A kovász, vagy élesztő olyan baktériumokat tartalmaz amelyek a táplálkozás folyamán széndioxidot bocsátanak ki. Ettől dagad meg a kenyértészta.

A gabona megőrlését kezdetben kézzel végezték vagy állati meghajtású malomban. Vízimalmok már a római birodalomban, középkori Indiában, Kínában is működtek. A szélmalmok előbb a Közel-Keleten terjedtek el (9. sz.), majd Európában a 12. századtól. Az ipari forradalom óta gőzmalomban, és napjainkban villanyáram meghajtású malmokban, őrlik a búzát, gabonát.

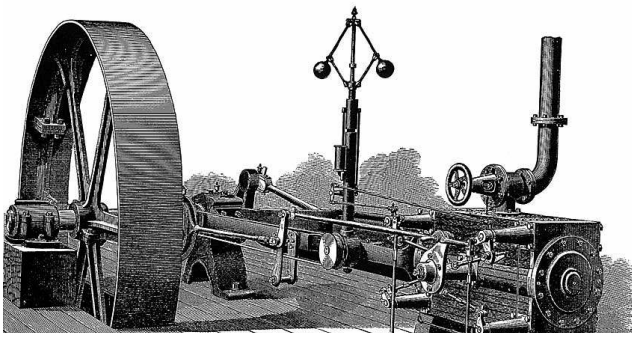
Korabeli gőzgép

Tudóska

Nagyszüleink még sütöttek kemencében vagy sütőben házikenyeret, de ma már egyre többen az üzletekben kapható automata kenyérsütőgépet használják.

Kenyésütőgép

Régebben a szegények barna kenyeret ettek, és csak a gazdagabbak engedték meg maguknak a fehérkenyeret, mivel a búzakorpa különválasztása körülményes folyamat. A modern malmokban automatikusan választják le a búzaszemről a héját (korpát), és az a fordított helyzet állt elő, hogy a fehérkenyér sokszor olcsóbb a barnakenyérnél. Sokak szerint azonban, a több korpát tartalmazó kenyér egészségesebb.

Összeállította: ***H. Péter***

Tudod-e, hogy:

- A Közel-Keleten, az arab országokban és Izraelben készítik a zsebes kenyeret, a pitát. Amikor a tésztát megsütik, üreg képződik a belsejében, ezt mindenféle finomsággal megtöltik, és úgy fogyasztják. Például zöldségekkel, sült bárányhússal, hússal rakott padlizsánnal, vagy mirmizzel, azaz arab pörkölttel.

- A kerek formájú kenyerek elnevezése a cipó. Küllemét tekintve lehet sima és vágott felületű. Alapanyaga lehet búzaliszt, búza- és rozsliszt keveréke, búzaliszt és rozsláng keverék. Ma már a legkülönbözőbb anyagokkal dúsított - pl. mák, fehér és barna cipókat lehet kereskedelmi forgalomba hozni, ha a gyártónak van engedélye rá.

- A Betlehem szó azt jelenti, hogy „Kenyér háza”.

- A híres baguette „botkenyér” francia eredetű.

- A speciális betegségben szenvedő emberek számára dolgozták ki a diétás kenyérféléket. Az egyik fajtája a lisztfehérjére érzékeny emberek étkezését szolgálja , a gluténmentes búza vagy rozslisztből sütött kenyér. A másikféle diétás kenyér a cukorbetegek táplálkozását szolgálja, a szénhidrát-szegény kenyér, amit diabetikus kenyérnek neveznek.

- A világháború idején az emberek nem tudtak élesztőt szerezni, ezért komlóvirágot szedtek, azt megszárították, majd összetörték. A kapott porral élesztették a kenyeret.

Gyűjtötte: ***Kovács Patrik,***
Szatmárnémeti

- A németországi Ulm-ban található az egyik leggazdagabb gyűjteménnyel rendelkező Kenyérmúzeum.

20. század eleji pékség életnagyságú ábrázolása az ulmi kenyérmúzeumban.

- Az indiai kenyér többnyire kerek, és általában zsiradékban vagy anélkül a tűzhelyen - nem a sütőben - készül. Mindig frissen szolgálják fel, mert ha áll egy ideig, összeesik. Sokféle változata ismeretes, attól függően, hogy az ország mely területéről származik.

Indiai kenyér

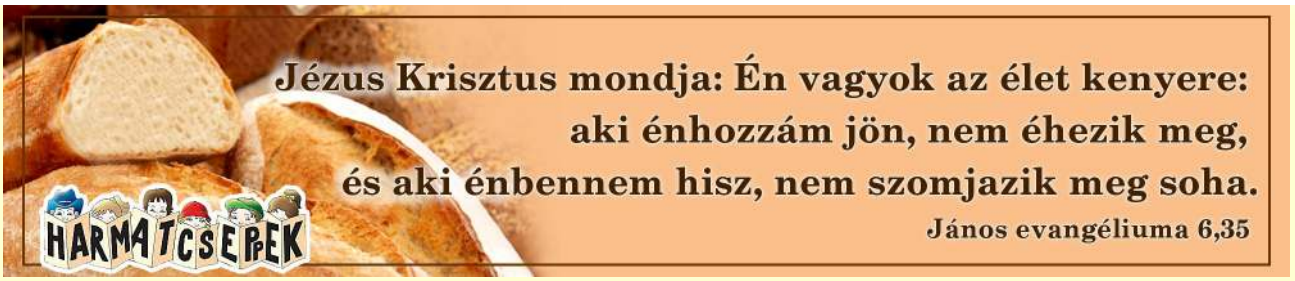

Ha rendszeresen olvasod a Harmatcseppeket, ebben az évben a fentihez hasonló bibliajelzőt fogsz találni mindenik lapszámban az adott témával kapcsolatosan. Hogy tartósabb és mutatósabb legyen, vágd ki és ragaszd fel egy általad választott színes kartonra. *Jó gyűjtögetést!*

Kézimunka

Kis pékinasok

A szatmári Csemeték csoport tagjai nagy örömmel gyúrták, sodorták, formázták az ötezer ember megvendégeléséhez szükséges kenyeret és halat. Az általuk készített kenyerek nem ehetőek, de milyen csodálatos, hogy az, amit Jézus osztott szét a tanítványoknak sok ezer ember éhségét csillapította.

Állj be te is pékinasnak! Nincs szükséged csak gyurmára (boltban kapható vagy só-liszt gyurma) és egy kis kézügyességre!

Díszes falatok

A sok gyárilag elkészített ropogtatni és nassolni valók között ma már egyre kevesebb az esélye van labdába rúgni akár tízóraiként akár egy közös sportolás, kézimunkázás végén elfogyasztott elemózsiaként a szendvicsnek. Pedig egy-két jó ötlet és a finom friss íz mellett még a látvány is elkápráztathatja a szemünk, szánk.

Mindenképp szükséged lesz kenyérre. De legyen még kéznél: vaj, sajt, felvágott, főtt tojás, olajbogyó, saláta, paradicsom, különböző színű paprika, esetleg petrezselyemzöld, kapor …

Kellékek: éles kés – szülői felügyelettel ☺, mézeskalács-lyukasztók …